

Protestantse gemeente Leidsche Rijn

Overdenking Pinksteren 2020

Prediker 3:1-8

Handelingen 2:1-8, 14—19, 22—24, 32—33, 37-39, 41-42

Marije Karreman

Vandaag vieren we Pinksteren in onze huizen. Zoals we de afgelopen weken steeds zoveel mogelijk in onze huizen bleven, omdat dat van ons gevraagd werd. Om zo elkaar en onszelf te beschermen.

‘Er is voor alles een tijd’, schreef Prediker lang geleden.

‘Er is een tijd om te huilen en een tijd om te lachen.

Een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen.’

Het lied waar we straks naar zullen luisteren bezingt deze woorden, ‘to everything – turn, turn, turn – there is a season’. De seizoenen van het leven trekken aan ons voorbij. Het is een tijd vol veranderingen.

‘Er is een tijd om te omhelzen en een tijd om af te weren.

Er is een tijd om te scheuren en een tijd om te herstellen.’

Soms voelt het alsof we verscheurd zijn geraakt. Wat is er eigenlijk nog dat ons samen bindt? Maar dan blijken we op ontelbare manieren verbonden. Als medemensen, als gelovigen, als leden van de gemeenschap van gelovigen rond de Hoef, in Leidsche Rijn.

Ik las deze uitspraak ergens:

“Het mooie van verbondenheid met elkaar

Is dat je het altijd mee kunt nemen.

Het weegt niks, het neemt geen ruimte in,

Er is altijd een plekje voor.”

Zoals wij nu op afstand verbonden zijn met elkaar, misschien zou je dat wel kunnen vergelijken met onze verbondenheid met God... we zien hem niet, maar we weten, geloven, vertrouwen op zijn aanwezigheid. Hij is er voor ons.

En we worden gesterkt door dit verhaal van vandaag, van gelovigen uit een andere tijd en plaats, de vrienden van Jezus, en door dat wat zij beleefden op de eerste Pinksterdag.

‘De bewoners van Jeruzalem moeten gedacht hebben dat de leerlingen van Jezus, de gekruisigde, gebroken waren door de opzienbarende mislukking van hun meester, - hij was tenslotte roemloos ten onder gegaan, gekruisigd en gestorven - en dat ze verbitterd en bang waren door het geweld van de wanhopigen die dat hun meester hadden aangedaan.’

‘Wat een verrassing om te ontdekken dat deze vrienden van Jezus rechttop uit hun schuilplaats tevoorschijn kwamen, en hen tegemoetkwamen met een vrij en open hart, met woorden van vertrouwen en verzoening op de lippen, vol verlangen om

met hen te delen wat hun leven veranderd had: de ontmoeting met de Opgestane Christus, zijn vrede en vergeving.'

'De Opgestane had hen bezocht en nu waren ze vervuld van zijn Geest. Die Geest is de bijstand die Jezus beloofd had. Het is de Geest van vergeving, vrede, vreugde, kracht en moed.'

(bewerking van pg 49, Vertrouwen groeit in stilte, Bijbelse meditaties, Taizé, 2012)

Vandaag bidden we om die Geest van vergeving en vrede, de Geest van vreugde, kracht en moed.

Die Geestkracht die maakt dat we er voor elkaar en voor anderen kunnen zijn. Die veerkracht die we zelf nodig hebben, voor elke dag.

Voor alles is een tijd, er is een seizoen voor alles. Ik bid dat we iets van opluchting ervaren, als we erg veel spanning en angst hebben gevoeld, dat we af en toe uitbundig zullen kunnen lachen, ook als we verdrietig waren, dat we weer hervinden wat leek kwijtgeraakt, en weer kunnen dansen ondanks alles.

Niet om te vluchten voor wat we mee hebben gemaakt of om er over heen te stappen en te doen alsof er niets is gebeurd. Niet omdat het leed dat anderen trof ons koud laat.

Nee, we hebben ons laten raken, het heeft iets met ons gedaan, en nog.

Het is juist daarom dat we de opluchting zo nodig hebben, het herademmen, de inspiratie, de Geest van Pinksteren, de Geest van God.

En daarom wil ik nog eens de woorden van lied 672 met u en jou lezen:

'Kom laat ons deze dag, met heilig vuur bezingen

en met vernieuwde vreugd, want God deed grote dingen.

Eens gaf de heilige Geest aan velen heldenmoed.

Bid dat Hij ons vandaag verlicht met Pinkstergloed.'

(Valentin Ernst Löscher/vertaling Jan Wit, melodie J.S. Bach)

Amen